

عنوان مقاله:

بررسی کهن الگوی منجی در شعر «کسی که مثل هیچ کس نیست» فروغ فرخزاد

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رضا ستاری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

صفورالسادات رشیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

کهن الگوها، مفاهیم مشترکی هستند که ریشه در ناخودآگاه جمعی انسانها دارند. این اصطلاح را نخستین بار یونگ در بحثناخودآگاه جمعی اش مطرح کرد و آن را آرکی تایپ -الگوی نخستین، صورت مثالی، صورت ازلی- نامید. کهن الگوها را می توان شامل تصاویر، مایه ها و انگاره ها و نوع دانست. کهن الگوی منجی از نوع مایه ها و انگاره ها و مفاهیم مشترکی است که میان جوامع و فرهنگ ها وادیان مختلف وجود دارد. منجی، فردی است که در زمانی خاص، که اصولاً زمان پایان دنیا و دوره اوج سختی ها و بدبختی های انسان وسلطه تاریکی و پلشتی ها در این دنیااست، ظهور می کند. این اندیشه علاوه بر اینکه دغدغه ذهنی انسان های گذشته و ادیان مختلف بوده است، اندیشه و تفکری است پویا و زنده که امروزه و تا زمانی که انسانی روی زمین نفس می کشد در جریان خواهد بود. فروغ فرخزاد نیز، به عنوان شاعری برجسته و متفکر، به این مسئله نظر داشت، بدان می اندیشید و این امر یکی از دغدغه های ذهنی او بود. مقاله حاضر، به بررسی «کهن الگوی منجی» در شعر «کسی که مثل هیچ کس نیست» فروغ می پردازد. این شعر پنجمین شعر در دفتر «ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد» است. این مقاله با توجه به عناصر و اجزای خود شعر نشان میدهد که فردی که فروغ در این شعر از آن سخن می گوید کسی نیست جز منجی.

کلمات کلیدی:

کهن الگو، آرکی تایپ، منجی، فروغ فرخزاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520869>

